

Arrest

nr. 350 502 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 2003.

1.2. Verzoekster dient op 19 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 12 september 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 december 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Ashraf-clan te behoren en soennitisch moslim te zijn. U heeft uw volledige leven in Somalië in het dorp Sheikh, district Jamame, provincie Lower Juba doorgebracht, waar u samenleefde met uw beide ouders, broer en zus. U bent van kindsaf tot uw vertrek uit Somalië naar de Koranschool geweest en hielp uw moeder soms in haar restaurant.

In september 2022 kwam een lid van Al-Shabaab genaamd [G. Y.] u in de Koranschool vertellen dat hij met u wou trouwen. U deelde dit nieuws met niemand.

Een week later kwamen Al-Shabaab naar uw thuis om uw vader om uw hand te vragen. Uw vader weigerde en vertelde hen dat u te jong was. De volgende dag kwamen Al-Shabaab opnieuw naar uw huis om uw vader opnieuw om uw hand te vragen, uw vader weigerde nogmaals.

De dag daarop kwamen Al-Shabaab nogmaals terug. Ze arresteerden uw vader en broer en brachten hen naar de gevangenis. De clanouderen bemiddelden met Al-Shabaab en beloofden hen dat ze uw vader konden overtuigen u aan Al-Shabaab uit te huwelijken. Uw vader en broer werden vrijgelaten.

Ongeveer drie dagen later, op 28 september 2022, kwamen Al-Shabaab opnieuw naar uw huis en vroegen ze naar u. Uw vader nam één van de wapens van de mannen vast en werd neergeschoten. Al-Shabaab ontvoerden uw broer. U viel flauw en bleef op de vloer achter.

De dag nadien bent u met uw paternale tante naar Jamame gevlucht, waarna u met behulp van een smokkelaar Somalië kon verlaten.

U kwam op 18 oktober 2022 in België toe. Op 19 oktober 2022 diende u een aanvraag voor internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u door Al-Shabaab te worden vermoord, door uw moeder aan een onbekende man te worden uitgehuwd en door uw moeder onder druk te worden gezet om wederom geïnfibuleerd te worden.

U legt één attest betreffende uw vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Het gedrag en de reacties van u en uw familieleden op de problemen met Al-Shabaab zijn niet aannemelijk:

- U verklaart dat [G. Y.] u een week voor Al-Shabaab bij uw vader op bezoek kwam in de Koranschool reeds had verteld dat hij met u wou trouwen (CGVS, p.15). U heeft dit nieuws echter met niemand gedeeld, zagezegd omdat u te druk bezig was met de Koranschool en allerlei karweitjes voor uw moeder (CGVS, p.16). Het is niet aannemelijk dat u een dergelijk belangrijke gebeurtenis niet zou delen met uw familie omwille van uw "drukke leven" in Somalië.*

- U verklaart dat alle meisjes die de puberteit bereikten in uw dorp moesten trouwen met Al-Shabaab leden (CGVS, p.16). U verklaart eveneens dat uw vader niet wou dat u met een Al-Shabaab lid zou trouwen (CGVS, p.12, p.15). Merkwaardig genoeg verklaart u dat u en uw familie nooit maatregelen hebben getroffen om u te behoeden voor dit klaarblijkelijk alomtegenwoordige lot in uw gemeenschap (CGVS. p.16).*

- U verklaart dat de clanouderen uw vader en broer vrij konden krijgen uit de Al-Shabaab gevangenis door hen te beloven dat ze uw vader zouden overtuigen om u aan Al-Shabaab uit te huwen (CGVS, p.12, p.18). U verklaart dat u en uw vader in de drie dagen tussen de vrijlating uit de gevangenis en het eerstvolgende bezoek van Al Shabaab geen verdere maatregelen troffen om u te beschermen tegen Al-Shabaab (CGVS, p.18). Gevraagd naar deze passieve houding van u en uw familie – gezien jullie wisten dat de clanouderen u hadden beloofd aan Al Shabaab en dat ze zouden terugkomen – stelt u dat uw vader ziek was door diabetes en dat hij zeker iets had gedaan indien hij gezond was geweest (CGVS, p.18). Het is niet geloofwaardig dat u en uw familie niets van maatregelen zouden treffen om zich te behoeden van de nakende problemen met Al-Shabaab.

- U verklaart dat u Sheikh niet heeft verlaten toen de problemen met Al-Shabaab begonnen omdat u een meisje was en niet wist waar u naartoe moest gaan (CGVS, p.20). Nochtans kon u blijkbaar makkelijk met uw paternale tante naar Jamame reizen nadat uw vader door Al-Shabaab werd vermoord (CGVS, p.13). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u louter omwille van uw geslacht niet eerder met iemand van uw familie ergens naartoe kon vluchten om de problemen met Al-Shabaab te ontlopen.

Het door u verklaarde gedrag van Al-Shabaab is niet geloofwaardig:

- U verklaart dat Al-Shabaab in uw regio met alle meisjes trouwden die de pubertijd bereikten, dat Al-Shabaab geloofden dat meisjes die negen jaar waren reeds volwassen waren en dat ze soms meisjes onder dwang namen die slechts twaalf of dertien jaar oud waren (CGVS, p.15, p.16). Het is merkwaardig dat Al-Shabaab in uw geval afwijken van hun gebruikelijke gang van zaken en wachtte tot u de (in Somalische context) relatief oude leeftijd van negentien jaar had bereikt vooraleer ze u ten huwelijk vroegen. Hiernaar gevraagd stelt u dat u niet weet hoe dit komt (CGVS, p.16).

- U verklaart dat Al-Shabaab bij hun laatste bezoek uw vader neerschoten, uw broer nogmaals arresteerden, u bewusteloos op de vloer lieten liggen en zeiden dat ze zouden terugkomen (CGVS, p.13). Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab u – hun doelwit – op de grond zouden laten liggen in plaats van u op dat moment mee te nemen zoals ze met uw broer deden. Hiermee geconfronteerd herhaalt u enkel dat Al-Shabaab dat deden zodat ze u later konden meenemen (CGVS, p.16).

U maakt uw vrees voor herinfibulatie bij terugkeer naar Somalië niet aannemelijk:

- Waar u stelt dat u een eventuele hersteloperatie zou ondergaan in België (CGVS, p. 11, 14), merkt het CGVS op dat u – die ondertussen meer dan twee jaar in België verblijft – tot op heden geen attest neerlegt waaruit kan blijken dat dergelijke hersteloperatie is gepland of reeds is uitgevoerd, hoewel u hiernaar uitdrukkelijk gevraagd werd (CGVS, p. 14). U beperkt zich met de verwijzing naar de negatieve gevolgen van een eventuele hersteloperatie bij een terugkeer naar Somalië dan ook tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging. Deze vrees moet immers ook steeds getoetst worden aan objectieve vaststellingen en u moet de vrees in concreto aannemelijk maken, waar u in gebreke blijft. Bovendien blijkt uit de informatie in de COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024 niet dat herbesnijdenis na een hersteloperatie systematisch wordt toegepast, noch dat de reactie van de omgeving op een eventuele hersteloperatie altijd gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Hoe een ongehuwde, gedesinfibuleerde jonge vrouw wordt behandeld, hangt af van de wensen van haar directe omgeving waaronder haar toekomstige echtgenoot en familie. Ter zake dient te worden herhaalt dat u op heden géén hersteloperatie heeft uitgevoerd.

U maakt uw vrees om bij terugkeer naar Somalië door uw moeder uitgehuwd worden en onder druk gezet te worden uw besnijdenis opnieuw te ondergaan niet aannemelijk:

- U vreest bij terugkeer door uw moeder uitgehuwd te worden aan een onbekende man gezien zij boos op u is omwille van de dood van uw vader en de ontvoering van uw broer en dat zij u onder druk zou zetten opnieuw geïnfibuleerd te worden (CGVS, p.14). Deze vrees ligt volledig in het verlengde van de hierboven besproken elementen die het CGVS als ongeloofwaardig beschouwt. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Al-Shabaab, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw moeder boos op u zou zijn omwille van deze redenen en u daarom aan een onbekende man zou willen uithuwen. Eveneens kan uw moeder u niet onder druk zetten om opnieuw geïnfibuleerd te worden gezien u heden ten dage nog steeds geïnfibuleerd bent en niet blijkt dat u al concrete stappen ondernam voor een desinfibulatie.

- U heeft ondertussen al meer dan een halfjaar geen contact gehad met uw moeder en weet niet waar zij zich nu bevindt (CGVS, p.10).

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Een vrees voor vervolging omwille van deze redenen kan niet worden aangenomen.

Uw advocaat haalt aan dat u bij terugkeer door Al-Shabaab als een “terugkeerder” zou worden gezien, dat uw moeder u zou uithuwelijken en dat uw medische situatie onderzocht dient te worden (CGVS, p.20). Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS op het moment van schrijven geen medische documenten van u heeft mogen ontvangen die uw verklaringen over uw medische problemen zouden kunnen staven. Bijgevolg dient dit als een blote bewering te worden beschouwd. Betreffende de opmerking dat u bij terugkeer naar Somalië als een “terugkeerder” zou worden gezien kan gezegd worden dat het slechts uw advocaat is die dit element op het einde van het persoonlijk onderhoud aanbrengt en dat u hier geen gewag van heeft gemaakt toen u specifiek werd gevraagd of er nog redenen zijn waarom u niet naar Somalië zou kunnen terugkeren (CGVS, p.13, p.14). Verder maken de beschikbare bronnen geen sprake van systematische vervolging ten aanzien van Somaliërs die teruggekeerd zijn uit een westers land. Het is aan u om in concreto aan te tonen dat u omwille van uw verblijf in Europa een nood aan internationale bescherming zou hebben. U heeft echter noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch bij het CGVS gewag gemaakt van enige vrees hieromtrent. De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba te worden beoordeeld.

Lower Juba wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Juba een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Juba is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Juba is de meest zuidelijk gelegen regio in Somalië en vormt samen met Gedo en Middle Juba de deelstaat Jubaland. Het deelt een internationale grens met Kenia in het westen. De belangrijkste actoren in de regio zijn de deelstaatregering van Jubaland, al-Shabaab en clanleiders en milities. De stad Kismayo in Lower Juba is de de facto zetel van de regering van Jubaland. Naast Kismayo vallen ook verschillende andere steden in de regio, zoals Afmadow en Doble, onder de controle van de staat Jubaland. Al-Shabaab controleert of beïnvloedt het grootste deel van het hinterland van Lower Juba.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Lower Juba geschat op 1.038.602 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 227 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (157). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige regionale, nationale en internationale strijdkrachten. ACLED registreert ook antiterreuroperaties tegen al-Shabaab door de verschillende Somalische en Jubalandse veiligheidsdiensten. In de categorie explosions/ remote violence telt ACLED 61 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral IED-aanslagen pleegt, maar ook granaat- en morteraanvallen grotendeels gericht tegen de in de regio actieve veiligheidsdiensten. Bij sommige incidenten zijn burgers het slachtoffer. Verder noteert ACLED onder dit type van geweld ook luchtaanvallen door verschillende veiligheidsdiensten tegen AS-doelwitten. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) is al-Shabaab in 7 van de 9 incidenten de actor. Het gaat om ontvoeringen van clanouderen, de executie in het openbaar van

twee mensen verdacht van spionage, het publiek bestraffen van een door een AS-sharia gerechtshof veroordeelde man met 100 zweepslagen en het beschieten van hulpverleners aan een voedselbedeling. ACLED noteert in totaal 625 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Juba door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 465 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten van de aanwezige veiligheidsdiensten en AS-strijders. In de verslagperiode klasseert ACLED 22 incidenten onder de noemer civilian targeting met 7 burgerdoden in de categorie explosions/remote violence en 6 burgerdoden in de categorie violence against civilians. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Juba in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Lower Juba actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Juba. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er kan nog worden toegevoegd dat de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud u via aangetekend schrijven werden opgestuurd op 19 september 2024. Het CGVS ontving echter geen opmerkingen hierover.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betwist in haar verzoekschrift de motivering van de commissaris-generaal met betrekking tot de beoordeling van het toekennen van de vluchtelingenstatus en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij gaat tevens in op de algemene veiligheidssituatie in Somalië.

Verzoekster vraagt om haar huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens de subsidiaire bescherming te verlenen.

3. De aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota over, waarin hij volgende rapporten voegt:

- “UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van september 2022;
- “EUAA Country Guidance: Somalia” van oktober 2025;
- “EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation” van mei 2025;
- “EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments” van 13 augustus 2025;
- “COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie” van 25 maart 2025
- COI Focus Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)” van 20 februari 2025;
- “LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation” van 13 mei 2025.

3.2. Ter de terechtzitting van 4 juni 2026 legt verzoekster, overeenkomstig oud artikel 39/76, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met verschillende medische attesten waaruit blijkt dat ze een besnijdenis type III en een hersteloperatie heeft ondergaan.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Beoordeling

5.1. Beoordeling met betrekking tot het toekennen van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoekster verklaart, onder meer, niet te kunnen terugkeren naar Somalië, wegens een vrees om opnieuw te worden geïnfibuleerd. Ze vreest bij een terugkeer aan een onbekende man te worden uitgehuwelijkt en door haar moeder onder druk te worden gezet om opnieuw te worden geïnfibuleerd.

5.1.2. De Raad merkt op dat uit het bij verzoek om internationale bescherming neergelegde medisch attest blijkt dat verzoekster vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III heeft ondergaan.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat ze bij een terugkeer naar Somalië opnieuw zal onderworpen worden aan een besnijdenis, dient erop gewezen dat de beoordeling of haar vrees gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht.

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier. Oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) stelt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

De Raad wijst erop dat huidig artikel 4.4 van de van de Verordening (EU) 2024/1347 in gelijklopende bewoordingen stelt: *“Het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij of zij rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, wordt beschouwd als een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is of het risico op het lijden van ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie overweegt als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van*

richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.

[...]

68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijskracht die krachtens oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de vervolgingsgrond die de om bescherming verzoekende persoon aangegeven heeft (cfr. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 93-99: “(...) De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”).

Aangezien verzoekster reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261.439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (“*reasonable degree of likelihood*-test”) (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498). Hierbij moeten verzoeksters specifieke en individuele omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Hierbij past het om de beschikbare landeninformatie over alle vormen van VGV, zoals infibulatie, alsook het risico op herinfibulatie nader te bekijken

De Raad neemt hiervoor volgende landeninformatie en richtlijnen, beschikbaar in het rechtsplegings-dossier, in overweging:

- EUAA, *Country Guidance Somalia*, van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, van mei 2025;
- LIFOS, Migrationsverket en CEDOCA, *Somalia Female genital mutilation” Report (translation)*, van 13 mei 2025;
- EUAA, *COI Query. Somalia*, 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *Somalia – Female Genital Mutilation*, 14 September 2022; Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *The Somali Health and Demographic Survey 2020* en DIS, *COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*, van februari 2021;
- COI Focus *Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)* van 20 februari 2025.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, inclusief Zuid- en Centraal-Somalië, Puntland en Somaliland. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV heeft ondergaan, met infibulatie als de meest voorkomende vorm van VGV (zgn. faraonische besnijdenis, type III) (64 %). Volgens meerdere bronnen neemt de VGV-prevalentie niet af, maar is er wel een daling merkbaar van het aantal infibulaties. VGV wordt gewoonlijk uitgevoerd tot de leeftijd van vijftien jaar. Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzet tegen VGV en overweegt om zijn of haar dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uit wel een voorkeur voor een sunni-besnijdenis (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er naargelang de verschillende regio's in Somalië geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is. Ook de sociaal-economische

levensomstandigheden, het opleidingsniveau en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Ondanks het constitutionele verbod op VGV, ontbreekt het Somalië aan nationale wetgeving die VGV strafbaar stelt. In 2024 werd Galmudug de eerste staat die alle vormen van VGV verbood, hoewel de handhaving beperkt blijft. Somalische vrouwen hebben verder te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot rechtsbescherming.

De beslissing tot het uitvoeren van VGV en de gevolgen van het niet-besneden zijn, kunnen niet los worden gezien van de sociale structuur van Somalië, waar het collectieve niveau sterk doorwerkt in individuele beslissingen. De beslissingsvrijheid van een Somalisch meisje of vrouw moet worden begrepen in het licht van voormeld collectief gedachtepatroon en de prevalerende patriarchale structuur van de samenleving. De familie en clan hebben een centrale plaats in het leven van een Somalisch meisje of vrouw, die van haar sociaal netwerk afhankelijk is voor de bescherming en het uitoefenen van haar rechten. Het huwen en het stichten van een familie betreffen verder de fundamenteën van de Somalische samenleving, waarbij het voor een jonge Somalische vrouw in de meeste delen van Somalië ondenkbaar is om ongehuwd te blijven. Voor de huwbaarheid van een Somalisch meisje/vrouw is het hierbij belangrijk dat haar maagdelijkheid niet ter discussie staat. De beschuldiging geen maagd meer te zijn, is het grootste stigma dat een ongehuwd meisje of vrouw kan dragen. Traditioneel is VGV, en in het bijzonder infibulatie, gelinkt aan de onmogelijkheid om seksuele betrekkingen te hebben, zodat het meisje of de vrouw als maagd zal worden beschouwd. Volgens de meerderheid van de geraadpleegde bronnen bemoeilijkt het niet-besneden zijn de huwelijkskansen van het meisje. Informatie over meisjes die geen VGV hebben ondergaan, verspreidt zich en leidt tot stigmatisering, discriminatie, het verspreiden van geruchten, sociaal isolement, verdenkingen van voorhuwelijks seksuele betrekkingen en reputatieschade voor de gehele familie. Een niet-besneden meisje of vrouw wordt als onrein beschouwd. UNFPA (*United Nations Population Fund*) gaf in december 2023 aan dat veel clans VGV noodzakelijk achten, waarbij het niet-besneden zijn sancties met zich meebrengt. Zowel vanuit de familiale context, de clan, als de ruimere gemeenschap – bijvoorbeeld klasgenoten van het meisje – kan aanzienlijke sociale druk worden uitgeoefend om een besnijdenis te ondergaan, wat het moeilijk maakt om dit te weigeren of te vermijden. In grootsteden, zoals Mogadishu, kan het gemakkelijker zijn om het niet-besneden zijn te verbergen, al blijft het zeer ongebruikelijk dat een familie de praktijk van VGV volledig naast zich neerlegt. Sommige moeders slagen erin hun dochters te beschermen. De mogelijkheid om dit te doen, hangt af van de persoonlijkheid van de moeder, of zij de nodige volharding in deze beslissing kan waarmaken en zich kan verzetten tegen de psychologische druk van zowel de familie als de samenleving. De familie zal een ruim draagkrachtig netwerk nodig hebben, dat hun kijk op VGV deelt. Zelfs indien de moeder zich verzet tegen VGV, kan het gebeuren dat de ruimere familie het meisje, zonder medeweten van de ouders, alsnog besnijdt, dan wel dat het meisje hier bij het opgroeien zelf om vraagt, vanwege aanhoudende druk van haar leeftijdsgenoten.

Geïnfibuleerde vrouwen ondergaan desinfibulatie met het oog op seksuele betrekkingen in het kader van een huwelijk, om een bevalling mogelijk te maken of omwille van medische en/of gezondheidsredenen. De desinfibulatie kan worden uitgevoerd door een besnijdstster, een vroedvrouw of door de echtgenoot van de vrouw zelf. Dit laatste komt voornamelijk voor in Zuid-Somalië. De gevolgen en het risico op stigmatisering voor een gedesinfibuleerde jonge ongehuwde vrouw of meisje, hangen af van de context waarin zij leeft en de verwachtingen van haar familie en van haar toekomstige echtgenoot, die kan eisen dat zijn vrouw vóór het huwelijk opnieuw geïnfibuleerd wordt. Er wordt gerapporteerd dat getrouwde vrouwen gedesinfibuleerd kunnen worden in een ziekenhuis zonder dat iemand dit weet, op de echtgenoot na. Deze ingreep behoort tot de privésfeer van het gezin, maar ook dit lijkt af te hangen van de voorkeur die de man heeft voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw.

Het opnieuw (gedeeltelijk) dichtnaaien of herinfibulatie kan voorkomen in verschillende situaties, bijvoorbeeld: na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. De keuzevrijheid die het meisje of de vrouw hierin heeft, is afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevindt.

Specifiek wat betreft herinfibulatie na een bevalling, blijkt uit de landeninformatie onder meer het volgende. Hoewel een bron van UNFPA aangeeft dat herinfibulatie in Somalië vaak voorkomt (“*very common*”) – er zijn geen geografische verschillen en het wordt beschouwd als een onderdeel van de bevalling – gebeurt dit niet systematisch. De herinfibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of, indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijdstster.

De landeninformatie biedt geen eenduidig zicht op de manier waarop beslist wordt om een herinfibulatie uit te voeren. Hoewel over het algemeen sprake is van een keuzevrijheid voor de vrouw, kan die keuzevrijheid beperkt, beïnvloed of niet-gerespecteerd worden door de mening van de echtgenoot, van haar familie of van

de aanwezige vroedvrouw, waartegen de vrouw zich moeilijk kan verzetten. Het kan dus voorkomen dat een vrouw een herinfibulatie ondergaat ondanks haar verzet of zonder dat zij hierover voorafgaandelijk werd geconsulteerd. De vrouw kan ook 'vrijwillig' opteren voor een herinfibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om haar echtgenoot seksueel tevreden te houden of omdat zij het oncomfortabel vindt om na jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben. Ook de gezinssituatie van de vrouw, met name haar burgerlijke status en de vraag of ze al kinderen gebaard heeft, kan een rol spelen bij de beoordeling van het risico op herinfibulatie. Er wordt gerapporteerd dat herinfibulatie een grotere rol kan spelen bij vrouwen die jong genoeg zijn om kinderen te baren. De landeninformatie preciseert echter niet over welke leeftijdsgrens het zou gaan. Een UNICEF-bron wijst erop dat het opnieuw dichtnaaien herhaald wordt na de bevalling van de eerste twee tot vier kinderen. Een bron rapporteert dat herinfibulatie na bevalling minder van belang is bij gehuwde vrouwen omdat de vraag naar maagdelijkheid niet meer speelt, maar sluit dit niet uit. Hoewel het meestal de vrouw is die hiervoor kiest (al dan niet onder druk van haar familie en/of echtgenoot), kan dit ook tegen haar wil gebeuren na de bevalling en dit op een moment dat zij fysiek niet in staat is om zelf een beslissing te nemen. In die omstandigheden wordt de beslissing genomen door vrouwelijke familieleden van de vrouw of door de vroedvrouw zelf. Ook hier kunnen het standpunt van de echtgenoot en zijn voorkeur voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw en de druk die een vrouw voelt aldus relevant zijn.

Verder kan ook het type van de reeds ondergane VGV een rol spelen. Een bron rapporteert dat vrouwen die een sunni-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden, hoewel ze hiertoe onder druk kunnen worden gezet. Er wordt gerapporteerd dat meisjes die een sunni-besnijdenis hebben ondergaan, wordt verweten dat ze "onrein" zijn en niet in staat worden geacht om hun seksuele verlangens te controleren.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet aldus rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en dit wordt toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport "*Country Guidance. Somalia*" van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

("A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FMG/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.")

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen. *("For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...).")*

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geheerinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedeseinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet "correct" is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

("There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...).")

Zoals blijkt uit de algemene landeninformatie, dringt zich binnen de gevallen van besnijdenis type 3 een verder opdeling op tussen verzoeksters die al dan niet een hersteloperatie hebben ondergaan. Uit het medisch attest dat verzoekster neerlegt tijdens de terechtzitting blijkt dat verzoekster een hersteloperatie heeft ondergaan met een desinfibulatie. Gelet op de hierboven geciteerde landeninformatie blijkt dat verzoekster bij een terugkeer naar Somalië weldegelijk een risico loopt op een herinfibulatie, bijvoorbeeld na een bevalling. Verzoekster brengt ook een vrees naar voor waar ze vreest te worden uitgehuwelijkt aan een onbekende man en wederom geïnfibuleerd te worden. Verzoekster verduidelijkt ter terechtzitting dat zij initieel geen hersteloperatie heeft laten uitvoeren, omdat zij vreesde zich hierdoor bloot te stellen aan het risico op herhaalde vervolging, in de vorm van een herinfibulatie, indien zij dient terug te keren naar Somalië. Zij verklaart uiteindelijk toch de hersteloperatie te hebben ondergaan, omdat zij medische complicaties kende, waaronder bloedophopingen. Zij verklaart dat zij aldus omwille van haar gezondheid alsnog heeft geopteerd voor een hersteloperatie, ondanks dat zij nog steeds vreest dat zij zich hierdoor blootstelt aan een herhaalde vervolging.

5.1.3. De Raad onderstreept verzoeksters leeftijd, die niet ter betwisting staat. Verzoekster is geboren op (...) december 2003, zodat zij haar land van herkomst op 18-jarige leeftijd heeft verlaten. Verzoekster is op heden 22 jaar oud. Verzoekster verklaart tevens ongehuwd te zijn en geen kinderen te hebben. De Raad onderstreept in deze dat één van de voornaamste motieven voor VGV de maagdelijkheid en deugdzaamheid van de betrokken vrouw betreft. VGV blijft sterk ingebed in de Somalische cultuur en kadert in de voorbereiding van een meisje op haar huwelijk. De besnijdenis wordt gezien als een manier voor families om sociale acceptatie te bekomen en biedt een garantie op maagdelijkheid. Het niet hebben van een intacte infibulatie op de huwelijksnacht wordt gezien als bewijs voor voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en dus immoreel gedrag. Mannen vinden het essentieel dat hun toekomstige bruid besneden is. Zoals reeds aangestipt, wordt in Zuid-Somalie verwacht dat de bruidegom de vrouw tijdens de huwelijksnacht zelf opent om seksuele betrekkingen mogelijk te maken (waarbij mannen soms snijgereedschap gebruiken om hun echtgenote te openen). Een desinfibulatie voor het huwelijk kan leiden tot verdenkingen van voorhuwelijkse seksuele betrekkingen. Tegen de achtergrond van het belang van maagdelijkheid bij ongehuwde meisjes, is een desinfibulatie omwille van medische redenen bijvoorbeeld minder problematisch, als de medische noodzaak kan worden bewezen.

Rekening houdend met al deze elementen, acht de Raad verzoeksters jonge leeftijd, die haar geschikt maakt om te huwen en kinderen te krijgen, *in casu* een relevante risicoverhogende omstandigheid en dit ongeacht de geloofwaardigheid van de voorgehouden poging tot een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab. Het huwen en het stichten van een familie betreffen immers de fundamentele van de Somalische samenleving, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster zal worden verwacht zich hiernaar te conformeren teneinde tegemoet te komen aan de verwachtingen van de Somalische samenleving en teneinde haar, in de Somalische context benodigde, netwerken te kunnen behouden.

5.1.4. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt aldus dat er in hoofde van verzoekster voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië aan re-infibulatie zal worden onderworpen, waarbij de Raad volgende elementen onderstreept: (a) verzoekster onderging in het verleden reeds VGV type III; (b) het door verzoekster neergelegde attest waaruit blijkt dat zij een hersteloperatie heeft ondergaan in België; (c) de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat een intacte infibulatie de maagdelijkheid en deugdzaamheid van een ongehuwd meisje/jonge vrouw verzekert, waarbij een voorhuwelijkse desinfibulatie over het algemeen niet aanvaardbaar is en het niet hebben van een intacte infibulatie op de huwelijksnacht wordt gezien als bewijs voor voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en dus immoreel gedrag; (d) verzoekster is afkomstig uit de regio Lower Juba, wat bij de bestreden beslissing als dusdanig niet wordt betwist nu de evaluatie van de veiligheidssituatie wordt gemaakt ten opzichte van deze regio en waarbij in Zuid-Somalie (waartoe de regio Lower Juba behoort) wordt verwacht dat de bruidegom zijn echtgenote zelf opent tijdens de huwelijksnacht; (e) verzoekster op heden een jonge vrouw, van 22 jaar oud, ongehuwd en kinderloos is; (f) het huwelijk en het stichten van een familie fundamentele waarden in Somalië zijn, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster zich hieraan zal moeten conformeren; (g) uit de beschikbare landeninformatie verder blijkt dat een verzoekster zich niet kan beroepen op de Somalische overheid, de religieuze leiders, de clanautoriteiten of ngo's voor bescherming

5.1.5. Gelet op de beschikbare landeninformatie, verzoeksters individuele situatie en persoonlijke omstandigheden en het voorhanden zijn van voldoende risicobepalende omstandigheden, dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* geen goede redenen in de zin van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4.4 van de Verordening (EU) 2024/1347 voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

De Raad is dan ook van oordeel dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen in geval van een terugkeer naar Somalië, omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel een (toegedichte) godsdienstige overtuiging. Er is in Somalië voor verzoekster geen redelijke bescherming voorhanden. Aangezien uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, kan niet worden aangenomen dat verzoekster zich van het risico op herhaalde vervolging kan onttrekken middels een veilig intern vestigingsalternatief.

5.1.6. Gelet op wat voorafgaat kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikelen 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 worden aangenomen. Bijgevolg wordt verzoekster erkend als vluchteling en voldoet zij aan de materiële voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoekster een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is, noch artikel 12 van de verordening 2024/1347/EU.

5.1.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES